

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11P/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117217907
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2117217907.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci manželov: M.. L. J. rod. J. (navrhovateľ - manžel - otec), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, I., zastúpený: JUDr. Peter Križan, advokát, Kocel'ova 2, Nitra, a Q. J. rod. E. (manželka - matka), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, I., t.č. bytom A. XX, zastúpená: JUDr. Vladimír Grznár, advokát, Pri starej prachárni 13, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletému dieťaťu: M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený procesným opatrovníkom: X. práce, sociálnych vecí a rodiny O., pracovisko I., B. 3, I., takto

rozhodol:

I. Manželstvo manželov M.. L. J., rodeného J., narodeného dňa XX.XX.XXXX, a Q. J., rodenej E., narodenej dňa XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v M., zapísané v knihe manželstiev bývalého U. úradu W. - matrika v M., zväzok X, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo X, sa r o z v á d z a .

II. Maloletý M. sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

III. Otec je p o v i n n ý platiť na maloletého M. výživné v sume 100,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

IV. Styk otca s maloletým sa n e u p r a v u j e .

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 11.07.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.07.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd jeho manželstvo uzavreté s manželkou dňa XX.XX.XXXX Z. rozviedol, zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a jeho zaviazal výživným vo výške 50,- eur mesačne. Na pojednávaní doplnil, že súhlasí s tým, aby matka zastupovala maloletého a spravovala jeho majetok v bežných veciach, nakoľko sa maloletý odmieta s ním stretávať a z tohto dôvodu ani nežiada upraviť styk s maloletým. S poukazom na § 55 CMP s prihliadnutím na to, že to považuje v tomto prípade za spravodlivé, žiadal navrhovateľ, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

2. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že manželstvo uzatvorili po polročnej známosti, pre oboch išlo o prvé manželstvo. Hneď po svadbe začali bývať spoločne, manželstvo bolo harmonické a pochádzajú z neho dve deti, maloletý syn M. a plnoletá dcéra L.. Od roku 2014 má navrhovateľ zdravotné problémy, ktoré sa začali v roku XXXX zhoršovať. Tento rok bol dvakrát na G. klinike v K. pre podozrenie na autoimúnne ochorenie, ktoré sa po vyšetreniach potvrdilo. V dôsledku jeho ochorenia prišiel o prácu, nie je schopný ju vykonávať naďalej. Bol uznaný za invalidného a poberá čiastočný invalidný dôchodok, iný príjem nemá.

Strata tohto príjmu má značný dopad na rodinný rozpočet, nakoľko náklady na spoločnú domácnosť boli hradené najmä z jeho príjmu, pričom invalidný dôchodok nedosahuje ani štvrtinu z neho. Zdravotné problémy navrhovateľa a z toho vyplývajúce finančné problémy postupne viedli k nezhodám medzi ním a manželkou, ochladnutiu vzájomných citov a rozvratu manželstva. S manželkou žijú v spoločnej domácnosti, ale nekomunikujú spolu a intímne sa nestýkajú približne rok. Nezhody medzi nimi vyústili i do fyzického napadnutia jeho osoby. Manželka udržiava intímne známosti s inými mužmi a často sa zdržiava mimo spoločnej domácnosti. Navrhovateľ navrhol po rozvode maloletého zveriť do osobnej starostlivosti matky, pričom na pojednávaní doplnil, že súhlasí s tým, aby matka zastupovala maloletého a spravovala jeho majetok v bežných veciach, nakoľko sa maloletý odmieta s otcom stretávať a z tohto dôvodu ani nežiada upraviť styk s maloletým. Zároveň navrhovateľ žiadal, aby súd spravodlivo určil sumu, ktorou má prispievať na výživu maloletého syna, pričom s prihliadnutím na svoje pracovné obmedzenie vyplývajúce zo zdravotného stavu a výšku jediného príjmu, ktorým je výlučne čiastočný invalidný dôchodok, navrhuje výšku výživného v sume 50,- eur so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci vopred.

3. Manželka, ktorá návrh na rozvod nepodala, sa k návrhu vyjadrila v tom zmysle, že s podaným návrhom súhlasí, pričom nemá záujem obnoviť manželské spolužitie. S manželom žijú v spoločnej domácnosti, ale nekomunikujú spolu. Manželstvo s navrhovateľom považuje za hlboko trvalo a nenapraviteľne rozvrátené. Ich manželstvo predstavuje iba formálny zväzok ľudí, ktorí sú si vzájomne odcudzení. Manželstvo neplní ani biologickú, sociálnu a výchovnú funkciu. Vzhľadom na ich správanie nemožno predpokladať, že by došlo k obnove manželského spolužitia. Ďalej manželka uviedla, že z jej strany nie je možné súhlasiť s dôvodmi, ktoré viedli k rozpadu manželstva. S tvrdeniami o údajných intímnych známostiach s inými mužmi a neskorých príchodov do ich spoločnej domácnosti nesúhlasí. Zmeny v manželstve nastali za posledné obdobie. Diagnostikovanie zdravotných problémov manžela spôsobilo napätie a nervozitu medzi nimi, ktoré vyústilo do vážnych konfliktov. Medzi nimi ako manželmi došlo k citovému odcudzeniu, výsledkom ktorého je podaný návrh na rozvod. Súhlasí s návrhom v časti zverenia maloletého syna do jej osobnej starostlivosti s tým, že ho bude zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok. S výškou výživného na maloletého syna 50,- eur nesúhlasí. Maloletý toho času navštevuje II. stupeň základnej školy. Uvedená suma 50,- eur nie je postačujúca ani na úhradu čiastkových nákladov, ktoré ako matka musí pre zdravý fyzický vývoj maloletého každomesačne zabezpečiť. Vzhľadom na jeho nadpriemernú fyzickú vyspelosť má zvýšené náklady aj na jeho ošatenie. Nákup oblečenia musí uskutočňovať v obchodoch s pánskym oblečením. Z dôvodov vyššie uvedených žiada, aby suma výživného na maloletého bola určená vo výške 150,- eur. Na pojednávaní manželka doplnila, že súhlasí s tým, že sa nebude upravovať styk maloletého s otcom.

4. Procesný opatrovník sa k návrhu vyjadril na pojednávaní, kedy uviedol, že čo sa týka zverenia, súhlasia, aby bol maloletý zverených do výchovy a opatery matke, čo sa týka výživného, toto ponechávajú na úvahe súdu.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie Potvrdením Mesta I. zo dňa 12.07.2017, sobášnym listom, rodným listom maloletého, Rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 18.05.2017, výsledkami lustrácie manželov v Registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni, Oznámením B. A., a.s. zo dňa 03.08.2017, Odpoveďou C., a.s. a Potvrdením o príjme zo dňa 03.08.2017, Oznámením Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 28.08.2017, Odborným posudkom o invalidite zo dňa 18.04.2017, Potvrdením o príjme zo dňa 05.09.2017, vyčíslením nákladov na maloletého č.l. 45, Potvrdením o príjme zo dňa 12.09.2017, vyčíslením úverov č.l. 47, Čestným vyhlásením zo dňa 16.08.2017, Potvrdením o návšteve školy zo dňa 19.09.2017, nákladmi na ZŠ č.l. 50, výpismi z účtu č.l. 51-59, výdavkami na maloletého č.l. 72, pokladničnými dokladmi č.l. 73-75, lekárskeho potvrdením zo dňa 21.09.2017, Platobným dokladom SIPO, Rozhodnutím X. O. zo dňa 17.05.2017, Príkazom na úhradu č.l. 80, Poukazom na úhradu č.l. 81, výzvami Kooperatívy poisťovne, a.s. č.l. 82-83, 89, príkazmi na úhradu č.l. 84-85, 87-88, Výkazom nedoplatkov zo dňa 25.07.2017, faktúrou č.l. 90, oznámením Sociálnej poisťovne zo dňa 04.10.2017, správou X. O. zo dňa 05.10.2017, odpoveďou C. zo dňa 06.10.2017, výpisom z účtu č.l. 108, odpoveďou ORPZ Trnava ODI I. zo dňa 26.10.2017, splnomocneniami č.l. 128-130, odpoveďou M.. A. M. zo dňa 09.10.2017, odpoveďou neziskovej organizácie O. n.o. zo dňa 16.10.2017, výsledkami lustrácie účastníkov v Sociálnej poisťovni zo dňa 07.11.2017, výpisom z účtu vo Z. banke zo dňa 31.10.2017, platobnými dokladmi A. č.l. 136, príkazmi na úhradu č.l. 137-138 a 142, dokladom č. 3170159209, výzvou Kooperatívy poisťovne, a.s. č.l. 140, rozhodnutím o dani z nehnuteľnosti zo dňa 30.03.2017, poukazom na úhradu č.l. 143, výpoveďou zmluvy o poskytovaní verejných služieb, obsahom pripojeného spisu

sp.zn. 19P/44/2017, výsluchom navrhovateľa a manželky, ktorá návrh na rozvod nepodala, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Manželia sú slovenskí štátni občania, ktorí dňa XX.XX.XXXX uzavreli manželstvo, z ktorého sa dňa XX.XX.XXXX narodila t.č. plnoletá dcéra L. a dňa XX.XX.XXXX t.č. maloletý syn M., posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v I.. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 19P/44/2017-11 zo dňa 12.07.2017 bolo na návrh matky nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný výživným vo výške 100,- eur mesačne, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu práv a povinností k maloletému. Na základe odvolania podaného otcom bolo uvedené uznesenie uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/130/2017-47 zo dňa 13.09.2017 zmenené tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Z odpovedí na lustráciu manželov v registri obyvateľov SR vyplýva, že obaja manželia majú vyživovaciu povinnosť iba k maloletému.

7. Navrhovateľ je invalidný dôchodca od XX.XX.XXXX z dôvodu, že má v dôsledku choroby W - pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 400,90 eura mesačne (Rozhodnutie SP zo dňa 18.05.2017 a Odborný posudok o invalidite - č.l. 38-41). Od 04.10.2017 pracuje ako sociálny pracovník na základe Dohody o pracovnej činnosti v O., n.o., kde má dosahovať čistý príjem cca 100,- eur mesačne (správa ÚPSVaR zo dňa 05.10.2017 - č.l. 101, vyjadrenie zamestnávateľa zo dňa 16.10.2017 - č.l. 125). Navrhovateľ býva sám v byte, ktorý je v BSM účastníkov konania. Nevyhnutné mesačné náklady navrhovateľ vyčíslil v sume cca 322,- eur, a to na byt 194,70 eura, elektrinu 32,- eur, plyn 15,24 eura, telefón 38,83 eura, poisťné 16,57 eura, lieky 24,55 eura, okrem toho má náklady na stravu a cestovné. Navrhovateľ nespláca žiadne pôžičky ani úvery. Používa motorové vozidlo G. v hodnote 1.000,- eur. Okrem bytu v BSM iné nehnuteľnosti nevlastní.

8. Manželka, ktorá návrh na rozvod nepodala, je zamestnaná v B. ako osobný pokladník s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 709,- eur (potvrdenie o príjme - č.l. 46). Okrem toho pracuje na základe Dohody o pracovnej činnosti od 20.03.2017 v E. A. SR, a.s. ako pokladníčka, kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 96,- eur (potvrdenie o príjme - č.l. 44). Od 01.06.2017 býva s maloletým synom u dcéry v rodinnom dome, ktorý patrí do BSM dcéry a jej manžela, pričom v nehnuteľnosti bývajú okrem nich dcéra s manželom a ich dve maloleté deti. Dcéra je na rodičovskej dovolenke, dostáva rodičovský príspevok, príjem jej manžela nepozná. Na bývanie manželka prispieva dcére stravovacími lístkami v hodnote 100,- eur a hotovosťou podľa svojich možností (Čestné vyhlásenie zo dňa 16.08.2017). Okrem toho má manželka mesačné náklady na telefón 30,- eur, cestovné 30,- až 40,- eur (spolu so synom). Spláca hypotekárny úver na kúpu bytu a spotrebný úver v celkovej sume vo výške 567,88 eura mesačne. Okrem bytu v BSM iné nehnuteľnosti nevlastní.

9. Maloletý je žiakom 8. ročníka základnej školy, na obedy nechodí, nenavštevuje krúžky, za ktoré by sa doplácalo, navštevuje horolezecký krúžok, pri ktorom si zakupuje výbavu. Maloletý netrpí žiadnym chronickým ochorením.

10. Podľa § 22 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „ZR“), k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

11. Podľa § 23 ods. 1 až 3 ZR, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. (1) Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. (2) Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19. (3)

12. Podľa § 18 ZR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

13. Podľa § 19 ods. 1 ZR, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

14. Na základe výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k rozvodu manželstva navrhovateľa a manželky, ktorá návrh nepodala. V konaní mal súd za preukázané, že existuje vážny a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi a manželstvo si neplní svoj účel, a to z dôvodu, že manželia žijú oddelene, nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu, nevedú spoločný intímny život, nestarajú sa spoločne o maloleté dieťa. Manželstvo navrhovateľa a manželky si tak neplní žiadnu zo svojich základných funkcií, je neusporiadané a obnovenie manželského spolužitia je vzhľadom k postojom oboch manželov a absencii citového vzťahu medzi nimi nereálne. Ďalšie trvanie tohto formálneho zväzku nie je v spoločenskom záujme, ani v záujme účastníkov konania, a tento neusporiadaný stav nie je v záujme ani maloletého dieťaťa pochádzajúceho z manželstva navrhovateľa a manželky, keďže ich manželstvo nevytvára harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré by zabezpečovalo riadne výchovné prostredie. Z uvedených dôvodov súd manželstvo účastníkov vo výroku I. rozviedol, pričom ako dôvod rozvratu súd ustálil nezhody medzi manželmi po ochorení manžela, ktoré viedli k ich citovému odcudzeniu. Hoci navrhovateľ sa vyjadroval o mimomanželských známostiach manželky, manželka tieto poprela, a navrhovateľ ich preukazovať nechcel. Súd preto v tomto smere dokazovanie nevykonával, keď zároveň poukazuje na to, že navrhovateľ tvrdené mimomanželské známosti manželky ani neuvádzal v návrhu ako dôvod rozvratu manželstva.

15. Podľa § 100 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

18. Podľa § 24 ods. 1 a 4 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. (1) Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. (4)

19. Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

20. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

21. Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

22. Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

23. Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Podľa § 65 ods. 1 ZR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

25. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

27. Podľa § 25 ods. 1 a 2 ZR, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. (1) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. (2)

28. S konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode.

29. Súd vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému Matejovi na čas po rozvode dospel k záveru, že v záujme maloletého je, aby bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti sa nachádza, pričom matka ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, s čím navrhovateľ vyjadril súhlas, pričom o uvedenom zverení maloletého a jeho zastupovaní rozhodol súd vo výroku II. rozsudku.

30. Jedinou spornou otázkou v konaní ostala výška výživného otca na maloleté dieťa, keď otec najmä poukazoval na svoju invaliditu, ktorá mu neumožňuje platiť matkou navrhované výživné v sume 150,- eur mesačne.

31. Pokiaľ ide o príjem otca, tento je invalidný dôchodca, s príjmom vo forme invalidného dôchodku vo výške 400,90 eura mesačne. Z Odborného posudku o invalidite zo dňa 18.04.2017 (č.l. 40-41) vyplýva, že sa nenavrhuje pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku, ale na trhu práce áno, s tým, že môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej psychickej záťaže a potreby sústredenia sa v jednozmennej prevádzke, pričom sú vylúčené práce v noci. Z odpovede G. M.. A. M. zo dňa 09.10.2017 (č.l. 124) vyplýva, že otec prekonal závažné dlhotrvajúce ochorenie mozgu, čo sa týka motorických funkcií, je neurologický nález v norme, z epileptologického a imunologického hľadiska je stále chronicky liečený. Je vhodné dodržiavať antiepileptický režim, to znamená vylúčiť prácu v noci, pri obrábacích strojoch, s elektrickým náradím, nemôže byť profesionálny vodič z povolania. Vzhľadom na chronickú imunosupresívnu liečbu je potrebný režim, kedy sa minimalizuje riziko infekčnej nákazy, prechladnutí, prepracovanosti z predĺženej a nepravideľnej pracovnej doby. Zo správy X. O. zo dňa 05.10.2017 (č.l. 101) vyplýva, že otec bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, v ktorom období mu bolo ponúknuté jedno pracovné miesto, a to u zamestnávateľa O. - n.o., E. 9, E. na miesto sociálny pracovník s následným pracovným umiestnením u tohto zamestnávateľa. Z výsledku lustrácie otca v Sociálnej poisťovni zo dňa 07.11.2017 (č.l. 131) vyplýva, že otec je evidovaný ako zamestnanec u zamestnávateľa Pokora, n.o. od 04.10.2017 a evidencia trvá. Z vyjadrenia zamestnávateľa zo dňa 16.10.2017 (č.l. 125) vyplýva, že jeho priemerný čistý mesačný príjem má činiť cca 100,- eur. Z uvedeného vyplýva, že hoci otec má zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, v súčasnosti je podľa jeho vyjadrenia jeho stav stabilizovaný, a podľa názoru súdu je s istými obmedzeniami schopný pracovať, prácu si je schopný za pomoci úradu práce i nájsť, pričom si tak k invalidnému dôchodku vo výške cca 400,- eur mesačne vie privyrobiť sumou vo výške cca 100,- eur mesačne, a teda jeho potencionálny príjem je vo výške cca 500,- eur mesačne. Je pritom bez významu, či mzda vo výške 100,- eur otcovi

aj bola za mesiac október 2017 vyplatená, nakoľko v takom prípade má otec možnosť domáhať sa vyplatenia mzdy súdnou cestou, a ak tak neurobil, nemôže to byť na ťarchu maloletého.

32. Súd poukazuje na to, že na strane povinného, v tomto prípade otca, sa prihliada nielen na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Aj plne invalidný dôchodca môže popri poberaní dôchodku pracovať, keďže toto zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení žiadnym spôsobom neobmedzuje, invalidný dôchodca je obmedzený len svojím nepriaznivým zdravotným stavom, pričom môže pracovať bez ohľadu na to, aká výška miery poklesu schopnosti pracovať mu bola priznaná. Invalidný dôchodok má kompenzovať otcovi prípadnú stratu na zárobku z dôvodu obmedzených možností pri pracovnom zaradení, neznamená však, že otec nie je vôbec schopný sa zamestnať. Súd má za to, že napriek uznanej invalidite otca, tento je popri invalidnom dôchodku schopný sa zamestnať, čo preukázal uzavretím Dohody o pracovnej činnosti s O., n.o. a je schopný vykonávať prácu ako sociálny pracovník, ktorý odbor aj vyštudoval a ktorá práca nie je v rozpore s obmedzeniami spojenými s jeho ochorením vyplývajúcimi z odborného posudku a vyjadrenia neurologičky, a takto je schopný dosahovať čistý príjem zo zamestnania vo výške cca 100,- eur mesačne. Súd pripomína, že pri určení výšky výživného vychádzal zo stavu, ktorý je tu v čase vyhlásenia rozsudku, a preto ak dôjde k prehodnoteniu schopnosti otca zamestnať sa v rámci posudzovania jeho invalidity, môže dôjsť k podstatnej zmene pomerov majúcej vplyv aj na výšku vyživovacej povinnosti. V súčasnosti je však v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať priemerný čistý mesačný príjem cca 500,- eur, a z tejto sumy je potrebné vychádzať. Z uvedeného čistého príjmu vo výške 500,- eur mesačne, ktorý je schopnostiach a možnostiach otca dosahovať, je otec schopný plniť vyživovaciu povinnosť na maloletého syna v rozmedzí od 20 do 30% z čistého príjmu, t.j. v rozmedzí od 100,- eur do 150,- eura. Vzhľadom k invalidite otca stanovil súd výživné na dolnej hranici tohto rozpätia, t.j. v sume 100,- eur mesačne, pričom vo zvyšnej miere sa bude na výžive maloletého podieľať matka.

33. Pokiaľ ide o náklady na maloletého, súd považoval za opodstatnené a nevyhnutné priemerné mesačné náklady vo výške cca 245,- eur mesačne (strava 105,- eur (3,50 eura na deň x priemerných 30 dní)), oblečenie a obuv 40,- eur, hygiena 5,- eur, školské potreby 10,- eur, cestovné 15,- eur (30,- eur/2 osoby), kultúra a záujmy 10,- eur, telefón 10,- eur, náklady na bývanie 50,- eur (100 eur/2 osoby)), keď náklady na poisťku na maloletého vo výške 18,- eur mesačne súd nepovažoval za nevyhnutné.

34. Výživné zo strany otca vo výške 100,- eur mesačne je v súčasnosti sumou, ktorou je otec schopný prispievať na výživu maloletého s prihliadnutím na potencionálny príjem, s ktorým by mohol disponovať, ako aj s prihliadnutím na jeho zdravotné obmedzenia. Z toho je zrejmé, že vo zvyšnej potrebnej časti sa bude musieť na nákladoch na maloletého podieľať aj matka, ktorá je na rozdiel od otca zdravá, a ktorá je povinná podieľať sa na výžive maloletého nielen osobnou starostlivosťou, ale aj finančne, keď vzhľadom k veku maloletého (14 rokov) nie je osobná starostlivosť o neho taká výrazná ako v mladšom veku. Súdom určená výška vyživovacej povinnosti otca voči maloletému synovi je podľa názoru súdu zodpovedajúca schopnostiam otca s prihliadnutím na skutočnosť, že nemá okrem maloletého žiadne iné vyživovacie povinnosti. Zároveň je primeraná aj skutočnosti, že otec, rešpektujúc pranie syna, nežiadal upraviť stretávanie s ním, a teda výživné bude jedinými finančnými prostriedkami, ktoré bude vynakladať na maloletého. Súd má za to, že pri uvedenej výške výživného zostane otcovi dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie jeho životných potrieb. Súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o výšku výživného, cieľom § 62 ods. 5 ZR je zdôrazniť mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. To znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu.

35. Otec v priebehu konania tvrdil, že matka mala možnosť od XX.XX.XXXX robiť hlavnú pokladničku, kde by mala vyšší príjem, avšak túto pracovnú pozíciu odmietla. K uvedenému sa matka vyjadrila, že nešlo o odmietnutie lepšieho pracovného miesta, kolegyňa odchádzala do dôchodku, tak rozprávala o tom, že by matka mohla robiť jej prácu, ale ona sa necítila na to, aby bola vedúcim pracovníkom, s tým, že má svoju prácu ďalej. Súd uznal argumentáciu matky za opodstatnenú, keď matka je stabilne a dlhodobo zamestnaná u jedného zamestnávateľa s adekvátnym príjmom pre ženu bez VŠ vzdelania, k čomu pracuje na dohodu u ďalšieho zamestnávateľa, čím si zvyšuje svoj príjem, a preto nie je možné dospieť k záveru, že by sa matka dostatočne nesnažila. Navyše, funkcia vedúceho pracovníka je spojená

s väčšou zodpovednosťou a spravidla aj časovo náročnejšia, čo by zrejme viedlo k tomu, že by ďalej nemohla pracovať na dohodu, a preto k zvýšeniu jej príjmu by ani nemuselo dôjsť.

36. Pri určení výšky výživného nebolo možné prihliadnúť na argumentáciu matky, že otcovi bolo vyplatené od bývalého zamestnávateľa odstupné, nakoľko predmetné finančné prostriedky patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré doposiaľ trvá, preto nemôžu byť tieto prostriedky momentálne použiteľné pre potreby vyživovacej povinnosti. Rovnako nemôžu byť použité prípadné prostriedky získané rodičom, ktorý by eventuálne scudzoval veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v tomto prípade vyplatená kúpna cena za predaj osobného motorového vozidla zn. M. ktoré podľa vyjadrenia manželky bolo spoločným motorovým vozidlom. Z uvedeného dôvodu preto nie je možné či už na odstupné, alebo na spoločný hnutelný majetok rodičov (prípadne na peniaze z jeho predaja) prihliadať, resp. odvodzovať od neho príjmy toho ktorého rodiča alebo jeho majetkové pomery, nakoľko uvedené je predmetom doposiaľ nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

37. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/12/2013-119 zo dňa 06.05.2013, kde tunajší odvolací súd uviedol, že „tu je treba podotknúť, že súd prvého stupňa pri určovaní rozsahu vychádzal zo sumy 56.738,16 eur, ktorá bola odporcovi vyplatená jeho predchádzajúcim zamestnávateľom spoločnosťou B. s ktorou ukončil pracovný pomer v zmysle dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 6.6.2011 titulom odstupného, keďže sa odporca stal nadbytočným v dôsledku čoho bol daný výpovedný dôvod podľa § 63 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce. Odporcovi však bola z uvedeného dôvodu vyplatená v čistom suma 48.728,04 eur, ktorá bola sčasti použitá na zaplatenie spoločného úveru manželov a sčasti v sume 35.000 eur bola investovaná do finančného produktu Z., ktoré tam boli vložené odporcom na jeho meno. Odvolací súd je toho názoru, že predmetné finančné prostriedky resp. veci za ne získané sú bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov, ktoré doposiaľ trvá, preto nemôžu byť tieto prostriedky momentálne použiteľné pre potreby vyživovacej povinnosti, ako nemôžu byť použité aj prípadné prostriedky získané rodičom, ktorý by eventuálne scudzoval veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.“

38. S poukazom na všetko vyššie uvedené súd vo výroku III. rozsudku zaviazal otca platiť na maloletého výživne v sume 100,- eur mesačne so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci, ktorý deň splatnosti požadoval otec v návrhu, a to s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

39. Nakoľko rodičia styk otca s maloletým výslovne nežiadali upraviť, súd tento styk neupravil, čo uviedol vo výroku IV. rozsudku.

40. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

43. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania. Hoci navrhovateľ na poslednom pojednávaní žiadal, aby mu súd s poukazom na princíp spravodlivosti priznal nárok na náhradu trov konania, súd má za to, že neuviedol a v konaní ani neboli zistené také dôvody, ktoré by aplikáciu ustanovenia § 55 CMP umožňovali. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ je invalidný dôchodca takýmto dôvodom nie je, keďže nie je bez príjmu a nebolo ani preukázané, že by za rozvrat manželstva bola výlučne zodpovedná iba manželka. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že prejednávacia vec nevykazuje takú zložitosť, ktorá by si vyžadovala, aby účastníci boli zastúpení právnymi zástupcami, a preto ak sa nechali v konaní právne zastúpiť, je spravodlivé, aby si svoje náklady znášali každý sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.